

Beleidsregels voorzieningen maatschappelijke ondersteuning

Op 14 december 2010 heeft het college het **Beleid voorzieningen en maatschappelijke ondersteuning** en het **Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning** vastgesteld.

Het beleid en het besluit zijn een uitwerking van de **Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning** welke op 30 september 2010 door de gemeenteraad is vastgesteld.

De verordening, het beleid en het besluit treden per 1 januari 2011 in werking.

De geactualiseerde verordening en beleidsregels dragen bij aan een zorgvuldige en rechtmatige besluitvorming. Daarnaast is een verdere stap in het kantelingsproces gezet: het proces van gemeenten en burgers om tot een volledige invulling van de compensatieplicht te komen. Ook vragen wij voor alle individuele voorzieningen een eigen bijdrage, mits dit wettelijk is toegestaan.

Belangrijke wijzigingen:

- *Een verdere stap in het kantelingsproces wordt gezet*
Iedereen heeft binnen de Wmo eigen verantwoordelijkheden. De gemeente zal voorzieningen moeten treffen waardoor de burger in de maatschappij kan blijven deelnemen. Maar ook de burger zal moeten kijken welke beperkingen er zijn en welke inspanning hij zelf kan leveren. Wat zou hij willen ondernemen, terwijl hij dat -vanwege zijn beperkingen - nu niet kan doen? Welke oplossingen kan hij binnen zijn eigen netwerk vinden en zijn deze oplossingen altijd beschikbaar? Burger en gemeente brengen de eigen (on)mogelijkheden in kaart. Het nieuwe beleid draagt bij aan deze denkwijze.
- *Meer uniformiteit geregeld*
Door jurisprudentie, praktijkvoorbeelden en de 'claimcultuur' was het noodzakelijk om het beleid aan te passen. De nieuwe beleidsregels dragen bij aan een zo'n uniform mogelijke besluitvorming. Dit geeft zowel de klantmanagers als de burgers meer duidelijkheid en waarborgt een zorgvuldige en rechtmatige werkwijze en besluitvorming.
- *Pgb beëindiging uitgewerkt*
Indien er noodzaak is een pgb te beëindigen, dient verhoudingsgewijs terugbetaald te worden. De situaties waarin dit voor kan komen zijn uitgewerkt in het beleid.
- *Uren huishoudelijke hulp gekoppeld aan kamers in de woning*
In het huidige beleid wordt enkel een onderscheid gemaakt tussen een eengezinswoning en een seniorenwoning. In het nieuwe beleid wordt een koppeling gemaakt met het aantal kamers. De hoeveelheid tijd is namelijk afhankelijk van het gebruik van kamers en of er een trap in de woning is die gebruikt wordt.
- *Het begrip voorzienbaarheid is aangescherpt*
Indien er een voorziening in de woning is aangebracht en het was op dat moment voorzien dat deze voorziening in de toekomst niet meet adequaat zou zijn is compensatie in het kader van de Wmo niet noodzakelijk. Dit geldt ook voor het wel of niet geven van een verhuiskostenvergoeding. Ook hierbij wordt rekening gehouden met de voorzienbaarheid van de noodzaak tot verhuizen. Indien de noodzaak om te verhuizen te voorzien was wordt geen verhuiskostenvergoeding gegeven. Daarnaast wordt meegewogen of de burger op tijd de gemeente betrokken heeft bij de verhuizing.
- *De vervoersvoorziening wordt als een pakket van maatregelen beschouwd*
Vervoersvoorzieningen vormen vaak een pakket aan maatregelen waarmee de burger in zijn vervoersbehoefte kan voorzien. Dat pakket kan bijvoorbeeld bestaan uit een cvv pas (regiotaxi) en een scootmobiel. Maar ook combinaties met een rolstoel zijn mogelijk. Bij de beoordeling moet gekeken worden naar het gebruik van een auto als onderdeel van het pakket. Het gebruik van een auto moet gezien worden als een gedeeltelijk voorliggende voorziening. Dat wil zeggen indien de burger in het bezit is van een auto moet het gebruik ervan als onderdeel van de vervoersmogelijkheden meebeoordeeld worden.
- *De gesloten buitenwagens en auto zijn in het beleid naar de achtergrond geschoven*
In zeer uitzonderlijke situaties bestaan er mogelijkheden binnen de Wmo tot het verstrekken van voorzieningen zoals een gesloten buitenwagen of een auto. Deze voorzieningen zijn erg duur en komen pas in beeld op het moment dat andere vervoersvoorzieningen niet mogelijk zijn. Een auto of een gesloten buitenwagen wordt bovendien in een groot aantal situaties gezien als algemeen gebruikelijk.
- *Een eigen bijdrage voor alle individuele voorzieningen is in het beleid opgenomen*
Op dit moment vraagt het zorgloket nog niet voor alle voorzieningen een eigen bijdrage. Vanuit de Wvg was het namelijk niet gebruikelijk om een eigen bijdrage te vragen. Binnen de Wmo is het vragen van een eigen bijdrage wel mogelijk. Omdat de Rijks gelden minder worden

en om de deregulering te verminderen (niet voor iedere voorziening andere afspraken) en rechtsgelijkheid zal voor alle voorzieningen een eigen bijdrage gevraagd worden. Burgers die meerdere voorzieningen hebben, en al een maximale eigen bijdrage voor een van die voorzieningen betalen, betalen niet nog eens een eigen bijdrage. Bijvoorbeeld een burger die een maximale eigen bijdrage voor huishoudelijke hulp betaalt, betaald geen eigen bijdrage voor een